

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 6**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Palmer 13.1.99,

Käraste vän!

(384)

Jag hade nog samvetskraval som du säg medan för att jag beväradde dig. Jag kände genast på mig att jag ej kunde och ville och har skrifvit ett oöndligt afslag. Du har nog rätt i att den andra berättelsen måste bli bra, men det brukar ju bli bra för mig då jag gärna vill och jag vill nu för prisets skull. På detta kunde jag omöjligt säga nej. Jag har nu kräpt Helen, jag ville ha ett julnummer och bad då om Fiskningens pringar på samma gång. Du kan således kräpa när du vill, du blir ej den enda - Jag undrar om de pennorna du fick i julklapp var skrifvlejligheter. Det har du aldrig talat om - Läsd den Tillbaka, om de ej duga.

Jag har nog undrat mycket på Roimus artiklarna i Tagbladet. De äro otroligt nöjigt skrifna, man kommer aldrig ur fläck, men de gå absolut emot Ellen Krog. Du har kanske rätt i det att det är en manöver, men jag tror snarast en manöver för att locka prenumeranter.

De upptäckte väl helt bestämt att de gjort orätt, som beaguard alla tillfällen att nedsetta Roimus. I fråga om allt litterärt är det bra att ha Roimus entusiasmer bakom sig och nu är det väl meningen att vinna Roimus för Fiskningen - Det är naturligt att underbart Tidens Tek och Ellen blir öfvergifna af den Fiskningen - Jag tycker, att det måtte vara särdeles intressant att veta ett sådant förhållande sinns historia. Nu ha de en massa nya medarbetare, det litterära samfundet håller på att gå öfver och det villkor af små ansköter och Stockholms historier som ses "Stockholms Tidningen." Jag undrar mycket om det är sant, som Betty Knöde och författarna ej tyckte om Mälarnas inflytande på Ellen. Och jag undrar huru länge de förstnämnda bli beuade Krog. Om jag vore Paul och en gammal ful människa hade sig offentligen på Knä för mig och pratade dunklet såsom han gjort i patriotismen för Heidenstams skulle jag bli så led af honom att jag sparkade. Men de där i Stockholm ha en betydligt litet utvecklad sanskänsla -

Idag är Gerda så lycklig. Hon var på den stora Bergs middagen igår och nådde en fru Arvidson f. de Geer, hvars man är disponant

Den första -

— många bekännelser —

på ett bruk här ute på landet och det är minst mycket hyggligt och fint folk (du minns väl vår nyttmästare) och nu hade en pojke, som är skolkamrat med Birger och i går bjöd fram Birger och Hanna ut till dem på landet ett par dagar. Han reser af nu och då. Berd berättade om det, saig how ut som hade han fått berömm för en novell. Birger var också nöjd, märkvärdigt nog. Han brukar aldrig vilja gå hemifrån. Nu var han nykleppt och förfärlig, högtidsten till ära, annars har han varit till sig i år. Han har fått alltså en mycket utmärkt nära, den är så färdigt på tal. Det går allt jämt bra för honom, så att han är den bästa i skolan, i sin klass förstår jag. Kan jag tänka mig att det är en oerhörd prestelse för föräldrar att bygga sådana förhoppningar på ett sådant där begåfvadt barn. Tycker du ej det är cyst att tänka att ^{vid} både dig och mig, som väl vore minst lika, om ej mycket mer värda, fästes aldrig några förväntningar annat än att vi skog be komma att se bra ut och ja en annan. Jag tycker jag att det är cyst att det aldrig föll någon människa in att jag skulle bli något, nej, mer än Berd ämningsman. Och tänk om jag varit en pojke —

Det var mycket oerhördligt att långt senare begrep så mycket om att du var frisk. Jag tror att det gjorde dig mycket gott. Det kan jag förstå att det måtte vara skönt om en läkare ej vill tala ut utan sitta och menar och ser ut som om han visste något förfärligt som han ej vågar tala om. Om ett par månader är du nog mycket friskare än jag någonsin kan bli. Och det är minnsom ej att många öfver. Det är en stor, stor fördel om ens vänner är rika och friska och lyckliga —

Jag jag har tänkt apropå Luis, att han är väl så oändligt upptagen af "affärer" att han kan väl ej tänka på annat än politisk. Det var nog ett misstag, då du bad honom ej skriva annat än kärlek just nu. Huru tänker på kärlek, då det kanske i någon dag är revolution i Paris? Det är dock en erastående roman den här saken. Den är riktigt värorika att studera. — Jag menar dragpar —

Det var något när jag skulle skriva, men jag finner det ej. Ja, om Claras nämning. Det var kritiken ur Daily Telegraph, den är bättre i utdrag än som helhet, men den är ju bra, det är säkert. Så var det den där kapla som föreställde andarnas strid till sjö. Och den är utel, det har han väl i. Man får skåda länge innan man långt i bakgrunden finner helgonen — De ha ju Ciccio de S. Agnese, Palazza Trevisan —